

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kahdeksas jaosto)

6 päivänä toukokuuta 2019*

Kumoamiskanne – Talous- ja rahaliitto – Pankkiunioni – Yhteinen kriisinratkaisumekanismi (SRM) luottolaitoksia ja tiettyjä sijoituspalveluyrityksiä varten – Kriisinratkaisumenettely, jota sovelletaan, kun yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa – Emo- ja tytäryhtiö – EKP:n arvio, jonka mukaan yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa – Asetus (EU) N:o 806/2014 – Valmistelevat toimet – Toimet, jotka eivät voi olla kanteen kohteena – Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-281/18,

ABLV Bank AS, kotipaikka Riika (Latvia), edustajinaan asianajajat O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern

kantajana,

vastaan

Euroopan keskuspankki (EKP), asiamiehinään G. Marafioti ja E. Koupepidou, avustajanaan asianajaja J. Rodríguez Cárcamo,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta saada kumotuiksi 23.2.2018 päivätyt EKP:n päätökset, joissa tämä arvioi, että kantaja ja tämän tytäryhtiö ABLV Bank Luxembourg SA olivat yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1) 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A.M. Collins sekä tuomarit R. Barents ja J. Passer (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

määräyksen

Asian tausta

- 1 Kantaja ABLV Bank AS on Latviaan sijoittautunut luottolaitos ja ABLV-konsernin emoyhtiö. ABLV Bank Luxembourg SA (jäljempänä ABLV Luxembourg) on Luxemburgiin sijoittautunut luottolaitos, joka on yksi ABLV-konsernin tytäryhtiöistä ja jonka ainoa osakkeenomistaja kantaja on.
- 2 Kantaja on luokiteltu merkittäväksi yhteisöksi, ja se on näin ollen luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) käyttöön otetun yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa Euroopan keskuspankin (EKP) valvonnan alainen yhteisö.
- 3 Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1) 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaista kriisinratkaisuneuvoston kuulemista varten EKP toimitti 22.2.2018 kriisinratkaisuneuvostolle arviointiehdotuksensa siitä, onko kantaja ja ABLV Luxembourg kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.
- 4 EKP totesi 23.2.2018, että kantaja ja ABLV Luxembourg olivat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantajaa ja ABLV Luxembourgia koskevista arvioinneista ilmoitettiin kriisinratkaisuneuvostolle samana päivänä. Kyseiset arvoinnit muodostavat ensimmäisen ja toisen riidanalaisen toimen (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet).
- 5 Kantajan suorat ja välilliset osakkeenomistajat nostivat kyseisistä toimista kanteen, joka rekisteröitiin numerolla T-283/18.
- 6 Kriisinratkaisuneuvosto antoi kaksi päätöstä (SRB/EES/2018/09 ja SRB/EES/2018/10), jotka koskivat yhtäältä kantajaa ja toisaalta ABLV Luxembourgia ja joissa se yhtiä arviointeihin siitä, että yhteisöt olivat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla, mutta se katsoi, ettei kriisinratkaisutoimi ollut yleisen edun kannalta välttämätön kantajan ja ABLV Luxembourgin osalta ottaen huomioon niiden erityispiirteet sekä rahoitus- ja taloustilanne.
- 7 Kyseiset kriisinratkaisuneuvoston päätökset annettiin tiedoksi samana päivänä niille, joille ne oli osoitettu, Latvian ja Luxemburgin kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille eli Finanšu un kapitāla tirgus komisijalle (rahoitus- ja pääomamarkkinoiden valvontaviranomainen, Latvia) ja Commission de surveillance du secteur financierille (rahoitusalan valvontaviranomainen, Luxemburg).
- 8 Kantajan osakkeenomistajat käynnistivät 26.2.2018 menettelyn, jonka avulla kantaja saattoi saattaa likvidaationsa päätökseen, ja ne toimittivat Finanšu un kapitāla tirgus komisijalle hakemuksen kantajan vapaaehtoista likvidaatiota koskevan suunnitelman hyväksymisestä.
- 9 EKP teki 11.7.2018 Finanšu un kapitāla tirgus komisijan ehdotuksesta päätöksen, jolla se peruutti kantajan toimiluvan.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 10 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kumoamiskanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.5.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 11 EKP teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.8.2018 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen.
- 12 Kantaja toimitti kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 18.9.2018.
- 13 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää oikeudenkäyntiväitteen
 - ottaa kanteen tutkittavaksi
 - kumoaa riidanalaiset toimet, ja
 - velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 14 EKP vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta, ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 15 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdan mukaan vastaaja voi pyytää unionin yleistä tuomioistuinta pääasian käsittelyä aloittamatta ratkaisemaan, onko kanne jätettävä tutkimatta. Kyseisen työjärjestyksen 130 artiklan 6 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi päättää, että oikeudenkäyntiväitteen käsittelyssä aloitetaan suullinen vaihe.
- 16 Koska EKP vaati nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan kanteen tutkimatta jättämisestä, unionin yleinen tuomioistuin lausuu kyseisestä vaatimuksesta menettelyä jatkamatta, koska se katsoo, että sillä on asiakirja-aineiston perusteella riittävät tiedot ratkaisun antamiseksi.
- 17 EKP on esittänyt kaksi kannetta koskevaa oikeudenkäyntiväitettä. Ensimmäisen oikeudenkäyntiväitteen osalta EKP katsoo, että riidanalaiset toimet ovat valmistelevia toimia, joissa arvioidaan tosiseikkoja, mutta toimet eivät ole sitovia, ja ettei kyseisiä toimia ilmoiteta asianomaiselle laitokselle vaan kriisinratkaisuneuvostolle, minkä lisäksi EKP katsoo, ettei toimista voida nostaa kumoamiskannetta vaan kriisinratkaisuneuvosto antaa niiden pohjalta kriisinratkaisumääräyksen tai päätöksen, jossa todetaan, ettei kriisinratkaisu ole yleisen edun kannalta välttämätön. Kantaja väittää virheellisesti, että arvioinnit siitä, että laitos on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, on luokiteltava päätöksiksi, koska EKP:llä ei ole päätösvaltaa kriisinratkaisumääräyksen antamisen suhteen. Kriisinratkaisumääräyksen antaminen edellyttää arviointia siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa. Kyseisestä arvioinnista ei kuitenkaan väistämättä seuraa kriisinratkaisumääräyksen antaminen.
- 18 EKP muistuttaa myös, ettei asetuksessa N:o 806/2014 säädetä mahdollisuudesta nostaa kumoamiskannetta arvioinnista, joka koskee sitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa. Sitä vastoin kyseisen asetuksen 86 artiklan 2 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että kriisinratkaisuneuvoston päätöksiin voidaan hakea muutosta tällaisella kanteella.

- 19 Lisäksi EKP väittää, että koska kantaja on riitauttanut kriisinratkaisuneuvoston päätökset nostamalla kumoamiskanteen, joka rekisteröitiin numerolla T-280/18, väitettyihin oikeudellisiin virheisiin arvioinneissa, jotka koskevat sitä, ovatko yhteisöt kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, voidaan näin ollen vedota kyseisessä kriisinratkaisuneuvoston päätöksiä koskevassa kanteessa, ja tämän voidaan katsoa varmistavan riittävän tehokkaan oikeussuojan kantajalle. EKP ilmoitti tältä osin, että se aikoo osallistua numerolla T-280/18 rekisteröidyn asian käsittelyyn väliintulijana ja tukea kriisinratkaisuneuvoston vaatimuksia puolustaakseen niiden arviointien lainmukaisuutta, jotka koskevat sitä, ovatko yhteisöt kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.
- 20 Toisen oikeudenkäyntiväitteen osalta EKP väittää, etteivät arvoinnit siitä, ovatko yhteisöt kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, koske kantajaa suoraan yhtäältä sen takia, ettei kyseisillä arvioinneilla ole välittömiä vaikutuksia kantajan oikeusasemaan, ja toisaalta sen takia, että täytäntöönpanosta vastaavilla viranomaisilla on laaja harkintavalta arviontien suhteen.
- 21 EKP toteaa erityisesti, että kantaja saattoi vedota luxemburgilaisissa tuomioistuimissa siihen, että arviointi siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, oli lainvastainen, ja se saattoi vaatia oikeussuojaa tältä osin, koska kansallisia tuomioistuinta on mahdollista pyytää esittämään ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle. Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt tällaista väitettä tribunal d'arrondissement de Luxembourgille (piirituomioistuin, Luxemburg) vaan on väittänyt, ettei kyseisellä arvioinnilla ole sitovaa oikeusvaikutusta tähän tuomioistuimeen nähden, koska se oli ainoastaan tosiseikkoihin perustuva arviointi.
- 22 Lisäksi EKP katsoo, että kantajan esittämä kanteen nostamista koskeva oikeussuojan tarve osoittaa, että kanne on perusteeton.
- 23 Vastauksena EKP:n ensimmäiseen oikeudenkäyntiväitteeseen kantaja on esittänyt useita väitteitä, joiden mukaan riidanalaiset toimet ovat muuttaneet tämän oikeusasemaa. Ensinnäkin kyseiset toimet ovat kantajan mukaan muodollisia toteamuksia sääntelyä koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä, ja ne on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi. Toiseksi riidanalaiset toimet ovat muodollisia kielteisiä arviointeja kummastakin pankista, ja ne on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi. Kolmanneksi pankit voivat riidanalaisen toimien vuoksi joutua kriisinratkaisutoimien kohteeksi, mikä ei muuten olisi mahdollista. Se, että kyseiset arvoinnit sitovat kriisinratkaisuneuvostoa – minkä EKP kantajan mukaan näyttää myöntävän – tarkoittaa sitä, ettei kumpikaan pankki voi välttää joutumasta kriisinratkaisutoimien kohteeksi sen perusteella, etteivät ne ole kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, ja näin on myös siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuneuvosto on tätä mieltä. Neljänneksi riidanalaiset toimet johtivat siihen, että kriisinratkaisuneuvostolle siirrettiin huomattavasti vastuuta, mikä muutti kyseisen toimielimen oikeudellista asemaa. Viidenneksi riidanalaiset toimet johtivat siihen, että pankkien oikeudellinen asema muuttui, mikä on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kuudenneksi riidanalaisen toimien julkaiseminen johti pankkien sulkemiseen, ja näin ollen kummankin pankin ja niiden osakkeenomistajien oikeuksia loukattiin.
- 24 Kantaja väittää lisäksi, että arvio, jonka mukaan yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, vastaa toiminnallisesti toimiluvan peruuttamista, ja näin ollen se on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.
- 25 Lisäksi kantaja väittää, ettei julkisena ilmoituksena annettujen riidanalaisen toimien sisältö vastaa EKP:n väitettä, jonka mukaan arviointi siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, oli ainoastaan tosiseikkoja koskeva ilmoitus, koska kyseinen arviointi oli julkisen ilmoituksen mukaan erittäin tekninen ja juridinen.

- 26 Kantaja katsoo, että riidanalaiset toimet ovat sitovia ja lopullisia arviointoja. Tämän kannan tueksi kantaja vetoaa muun muassa riidanalaiden toimien – sellaisina kuin ne on julkaistu EKP:n verkkosivustolla – otteeseen, jonka mukaan ”arviointin, joka koskee sitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jälkeen EKP ilmoitti tästä asianmukaisesti kriisinratkaisuneuvostolle, joka totesi, etteivät kriisinratkaisutoimet olleet tarpeen, koska yleinen etu ei edellyttänyt niitä kyseisten pankkien osalta” ja ”kyseiset pankit on siten likvidoitava Latvian ja Luxemburgin lainsäädännön mukaisesti”. Näillä arvioilla EKP ratkaisi lopullisesti kysymyksen siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.
- 27 Arvioinnin, joka koskee sitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, tuomioistuINVALVONNAN mahdollistaminen ainoastaan kriisinratkaisuneuvoston päätösten yhteydessä olisi kantajan mukaan vastoin oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin erityisesti siinä tapauksessa, ettei kriisinratkaisuneuvosto anna päätöstä EKP:n arvioinnin jälkeen. Lisäksi jokaisen Euroopan unionin toimielimen olisi vastattava omista toimistaan.
- 28 Siltä osin kuin on kyse EKP:n esittämästä toisesta oikeudenkäyntiväitteestä, kantaja katsoo, että se perustuu virheelliseen lähtökohtaan.
- 29 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan sellaiset toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia ja jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, voivat olla luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisen kumoamiskanteen kohteena (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 9 kohta; määräys 30.4.2003, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. komissio, T-167/01, EU:T:2003:121, 46 kohta ja määräys 31.1.2006, Schneider Electric v. komissio, T-48/03, EU:T:2006:34, 44 kohta).
- 30 Jos kyse on toimista, jotka laaditaan sisäisen menettelyn useammassa vaiheessa, kannekelpoisia toimia ovat lähtökohtaisesti ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta menettelyn päätteeksi, pois lukien väliaikaiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on valmistella lopullista päätöstä (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 10 kohta ja tuomio 27.6.1995, Guérin automobiles v. komissio, T-186/94, EU:T:1995:114, 39 kohta) ja joiden lainvastaisuuteen voitaisiin tehokkaasti vedota lopullisesta päätöksestä nostetun kanteen yhteydessä (määräys 31.1.2006, Schneider Electric v. komissio, T-48/03, EU:T:2006:34, 45 kohta).
- 31 Toisenlainen kanta voitaisiin ottaa ainoastaan silloin, jos valmistelevan menettelyn aikana toteutetut toimet tai päätökset myös itsessään muodostaisivat päätöksen erityiselle menettelylle, joka olisi erillinen siihen menettelyyn nähden, jonka perusteella toimielin voisi ratkaista pääasian (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 11 kohta ja määräys 9.6.2004, Camós Grau v. komissio, T-96/03, EU:T:2004:172, 30 kohta).
- 32 Menettelyn kuluessa toteutetusta toimesta ei voida myöskään nostaa kannetta, jos todetaan, että toimen lainvastaisuuteen voidaan vedota siitä lopullisesta päätöksestä nostettavan kanteen tueksi, jonka valmisteleminen se on toteutettu. Tällaisessa tilanteessa menettelyn lopettamisesta tehdystä päätöksestä nostettu kanne turvaa riittävän oikeussuojan (tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 kohta, ks. vastaavasti myös tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 12 kohta ja tuomio 24.6.1986, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, 53/85, EU:C:1986:256, 19 kohta).
- 33 Nyt käsiteltävässä asiassa on kyseisten toimien asiasisällön perusteella tarkastettava, pidetäänkö riidanalaisia toimia EKP:n väitteen mukaisesti kriisinratkaisuneuvostolle annettuna ilmoituksena, jonka perusteella kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen tai päätöksen, jossa todetaan, ettei yleinen etu edellytä kriisinratkaisua, mutta joka ei sellaisenaan muuta kantajan oikeudellista asemaa.

- 34 Riidanalaiset toimet sisältävät EKP:n arvioinnin siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa. EKP:llä ei ole päätösvaltaa kriisinratkaisumääräyksen hyväksymistä koskevien säännösten perusteella. Asetuksen N:o 806/2014 johdanto-osan 26 perustelukappaleen mukaan EKP:n ja kriisinratkaisuneuvoston olisi pystyttävä arvioimaan, onko luottolaitos kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, mutta on yksinomaan kriisinratkaisuneuvoston tehtävä arvioida kriisinratkaisun edellytyksiä ja antaa kriisinratkaisumääräys, jos se katsoo, että kaikki edellytykset täyttyvät. Lisäksi asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdasta ilmenee nimenomaisesti, että on kriisinratkaisuneuvoston tehtävä arvioida, täyttyvätkö kyseisessä säännöksessä säädetyt kolme edellytystä. EKP:llä on toimivalta toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle arviointi ensimmäisestä edellytyksestä, eli siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, mutta kyse on ainoastaan arvioinnista, joka ei sido kriisinratkaisuneuvostoa.
- 35 On riidatonta, että EKP on toteuttanut arvionnit siitä, ovatko kantaja ja ABLV Luxembourg kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, kuultuaan ensin kriisinratkaisuneuvostoa.
- 36 Näin ollen riidanalaisia toimia on pidettävä valmistelevina toimina siinä menettelyssä, jossa kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä päätöksen kyseessä olevien pankkilaitosten kriisinratkaisusta, eikä niistä siten voida nostaa kumoamiskannetta.
- 37 Lisäksi on todettava, että kantaja on myös nostonumerolla T-280/18 rekisteröidyn kanteen päätöksistä, jotka kriisinratkaisuneuvosto teki asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan nojalla sen jälkeen, kun EKP oli ilmoittanut riidanalaisista toimista.
- 38 Toisin kuin kantaja väittää, riidanalaiset toimet eivät näin ollen ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia.
- 39 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi kantajan esittämillä argumenteilla.
- 40 Ensinnäkin, toisin kuin kantaja väittää, riidanalaiset toimet eivät ole muodollisia päätöksiä siitä, onko kantaja tai tämän tytäryhtiö laiminlyönyt sääntelyä koskevat velvoitteensa, vaan EKP:n arviointeja siitä, ovatko kyseiset laitokset kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.
- 41 Toiseksi argumentti, jonka mukaan muodollinen kielteinen arviointi on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, on tehoton edellä 37 kohdassa esitetty seikat huomioon ottaen.
- 42 Kolmanneksi ei voida katsoa, että pankit voivat riidanalaisien toimien vuoksi joutua kriisinratkaisutoimien kohteeksi, mikä ei muuten olisi mahdollista. Päätös tällaisten toimien hyväksymisestä on yksinomaan kriisinratkaisuneuvoston tehtävä, kuten edellä 34 kohdassa muistutetaan.
- 43 Neljänneksi argumentilla, jonka mukaan riidanalaiset toimet olisivat johtaneet huomattavaan vastuun siirtämiseen kriisinratkaisuneuvostolle, ei ole asian kannalta merkitystä.
- 44 Viidenneksi, siltä osin kuin on kyse väitetystä tarpeesta mahdollistaa tuomioistuinvalvonta riidanalaisilla toimilla muutetun pankkien oikeudellisen aseman osalta, on todettava yhtäältä, ettei riidanalaisilla toimilla muutettu pankkien oikeudellista asemaa, ja toisaalta, että kyseinen väite on joka tapauksessa tehoton edellä 37 kohdassa esitettyjen seikkojen valossa.
- 45 Vastauksena kantajan kuudenteen argumenttiin on riittävää lopuksi todeta, ettei riidanalaisia toimia ole julkaistu vaan EKP on julkaissut kaksi tiedotetta, jotka eivät ole riidanalaisia toimia. Tästä syystä väite on tehoton.

- 46 Siltä osin kuin on kyse kantajan argumentista, jonka mukaan arviointi siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, ja toimiluvan peruuttaminen ovat toiminnallisesti toisiaan vastaavia, on syytä huomata, että vaikka on totta, että tällainen arviointi voi perustua siihen, etteivät asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaiset toimilupaa koskevat edellytykset enää täyty, kyseiset kaksi tointa eivät vastaa toisiaan. Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338) 18 artiklassa luetellut toimiluvan peruuttamista koskevat edellytykset eroavat merkittävästi niistä asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 4 kohdan mukaisista seikoista, joihin arviointi siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, perustuu.
- 47 Siltä osin kuin on kyse väitetystä erosta EKP:n verkkosivustolla julkaistun tiedotteen sanamuodossa ja riidanalaisten toimien sanamuodossa, on muistutettava, että sen määrittelemiseksi, onko toimi päätös, on aiheellista tarkastaa kyseisen toimen asiasisältö ja sen toteuttaneen toimielimen aikomus huomioon ottaen, vahvistiko kyseinen toimielin tutkinnan kohteena olevalla toimella alustavan tutkinnan päättyessä lopullisen kantansa riitautetusta toimenpiteestä (ks. analogisesti tuomio 17.7.2008, Athinaiki Techniki v. komissio, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 46 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa ilmenee riidanalaisten toimien asiasisällöstä edellä 32–36 kohdassa esitetyistä syistä, ettei kyse ole päätöksistä vaan valmistelevista toimista.
- 48 Kantaja on itsekin myöntänyt sen, että kyseiset arvioinnit siitä, onko yhteisö kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, muodostuvat ainoastaan tosiseikkoihin perustuvasta arvioinnista, jolla ei ole oikeusvaikutuksia. Tribunal d'arrondissement de Luxembourg 9.3.2018 antamassa tuomiossa todetaan nimenomaisesti, että asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että EKP:n ja kriisinratkaisuneuvoston asetuksen mukaiset arvioinnit ja toteamukset eivät sido kyseessä olevaa kannetta käsittelevää tuomioistuinta.
- 49 Kaikkien näiden seikkojen perusteella on pääteltävä, että riidanalaiset toimet ovat valmistelevia toimia, jotka eivät muuta kantajan oikeusasemaa. Kyseiset toimet muodostuvat EKP:n suorittamasta tosiseikkojen arvioinnista sen kysymyksen osalta, onko kantaja ja tämän tytäryhtiö kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, eikä kyseinen arviointi ole sitova vaan kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy sen pohjalta kriisinratkaisumääräyksiä tai päätöksiä, joissa todetaan, ettei kriisinratkaisu ole yleisen edun kannalta välttämätön.
- 50 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta, eikä ole tarpeen tutkia EKP:n esittämää toista oikeudenkäyntiväitettä.

Oikeudenkäyntikulut

- 51 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja EKP on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan EKP:n oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) ABLV Bank AS vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan keskuspankin (EKP) oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä toukokuuta 2019.

Kirjaaja
E. Coulon

Presidentti
A. M. Collins